

Feestrede — Daniël Wigboldus (voorzitter college van bestuur)

Majesteit, geachte aanwezigen,

Vandaag precies honderd jaar geleden, op deze plek, in De Vereeniging, was de plechtige opening der Roomsch Katholieke Universiteit gevestigd te Nijmegen.

Bij de start was de universiteit beperkt in omvang, met drie faculteiten: Godgeleerdheid; Letteren (inclusief wijsbegeerte); en Rechtsgeleerdheid; drie 'boeken-faculteiten', die relatief goedkoop waren. In de jaren 50 volgden, na een rijkssubsidie, de Faculteiten Geneeskunde, en Wis- en Natuurkunde. De universiteit verplaatste zich langzamerhand vanuit het centrum naar landgoed Heyendael aan de rand van de stad. Verschillende disciplines werden in de jaren 60 samengebracht in de Faculteit Sociale Wetenschappen en ten slotte, eind jaren 80, vormde zich de Faculteit Managementwetenschappen. Landgoed Heyendael werd een groene campus waar zowel de brede Radboud Universiteit als het Radboudumc gehuisvest zijn.

Er is veel gebeurd en veranderd in 100 jaar. De bijzondere start van onze universiteit als academische kroon op de katholieke emancipatie aan het begin van de vorige eeuw. De zware wissel die de Tweede Wereldoorlog trok op de nog jonge universiteit, zowel op haar academische gemeenschap als haar infrastructuur. Het bezinnen op haar bijzondere karakter als Katholieke Universiteit, bijvoorbeeld door theoloog Edward Schillebeeckx in de jaren 60. De roerige jaren 60 met de bezetting van de Aula die werd omgedoopt tot "permanent discussiecentrum". De groei van de universiteit in de decennia die volgden en de naamsverandering naar Radboud Universiteit in 2004.

Onze universiteit komt voort uit de samenleving, draagt al 100 jaar bij aan de samenleving en reflecteert deze in al haar facetten, met vele mooie en soms ook moeilijke momenten. We zijn vandaag bijeen om hierbij stil te staan. Al die jaren is de Radboud Universiteit verbonden gebleven met haar oorsprong, de katholieke emancipatiebeweging. De wijze waarop hier invulling aan gegeven wordt, verandert door de jaren heen. Maar het is deze bijzondere oorsprong die ons inspireert en uitdaagt om bij te dragen aan een gezonde, vrije wereld met gelijke kansen voor iedereen. Om van betekenis te zijn.

In het kader van dit bijzondere Lustrum reiken we na de pauze zes eredoctoraten uit. Zo dadelijk volgt eerst de installatie van onze zestigste rector magnificus, José Sanders. Zij volgt Han van Krieken op, die enkele weken geleden zijn taken als rector heeft neergelegd en die we dankbaar zijn voor zijn inzet en vele bijdragen aan onze universiteit. Na José's aanvaardingsrede krijgt studente Amber Stoelman het woord, en er is bijzondere muziek; ook de burgemeester van Nijmegen zal spreken.

Ten slotte. De recente berichten en discussies rondom verschillende vormen van ongewenst gedrag en hoe we hiermee omgaan op onze campus raken ons. Een veilige omgeving is voorwaardelijk om te werken met elkaar en te leren van elkaar. We werken er hard aan om hier beter en duidelijker mee om te gaan.

In de rede die Jos Schrijnen, de eerste rector van onze universiteit, een eeuw geleden op deze plek uitsprak, argumenteerde hij dat het verspreiden van kennis niet het hoofddoel is van de universiteit. Zij moet ook een werkplaats van wetenschap zijn, en een milieu scheppen van vruchtbare intellectuele samenwerking en wisselwerking. Het is deze vruchtbare wisselwerking die onze continue aandacht verdient en die ik iedereen, op welke wijze ook verbonden aan onze universiteit, voor de komende 100 jaar toewens.